

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/234/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616203452
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7616203452.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Imricha Volkaia vo veci starostlivosti súdu o maloletého N.E. C. nar. X.X.XXXX bývajúceho u matky zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves dieťaťa rodičov C. Y. nar. X.X.XXXX bývajúcej v L. na ul. A. č. XXX/XX a N. C. nar. X.X.XXXX bývajúceho v L. Š. v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 31.8.2016 č.k. 11P 58/2016-25 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o určení výživného a dlžnom výživnom.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril mal. N. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu mal. N. 50 € mesačne od 3.9.2015 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred matke. Dlžné výživné za obdobie od 3.9.2015 do 31.8.2016 v sume 541,66 € povolil otcovi splácať v 20 € mesačných splátkach spolu s dlžným výživným pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich.

2. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec proti výroku rozsudku o určení výživného a dlžnom výživnom z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Nesúhlasil s určenou výškou výživného a namietal, že súd nezohľadnil jeho možnosti a schopnosti prispievať na výživu maloletého. Konštatoval, že nie jeho vinou si nevie nájsť zamestnanie a je odkázaný na svoju matku U. C.. Nesúhlasil s konštatáciou súdu, že nie je ochotný vybaviť si dávku v hmotnej núdzi, a to napriek avizovanej pomoci pracovníkov obce a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, pretože opakovane navštívil úrad práce a bolo mu povedané, že nárok na podporu v nezamestnanosti alebo akékoľvek iné dávky nemá, pretože nespĺňa podmienku veku. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia o tom, že nie je ochotný si vybaviť dávku v hmotnej núdzi sú nepravdivé. Poprel aj skutočnosť, že sa mal zbaviť živnostenského oprávnenia len preto, aby sa zbavil povinnosti platiť výživné, čo nie je pravdou, pretože živnostenský list v podstate získal po tom, ako ukončil prácu na dohodu u matky dieťaťa, ktorá v tom čase bola živnostníčka, pretože už nemala pre neho prácu. V snahe o zabezpečenie rodiny si založil živnosť na stavebné práce, avšak nemal žiadne skúsenosti a keďže v tom čase ešte s matkou maloletého dieťaťa žili v spoločnej domácnosti, takže všetky príjmy prevzala matka dieťaťa a on následne nebol ako živnostník schopný platiť odvody a ostatné povinnosti, pretože nemal možnosť zárobku. Za celé obdobie podnikania spolu s ďalšími piatimi spolupracovníkmi mali príjem 2.800 €, ktoré si rozdelili a on svoj podiel odovzdal družke, teda matke maloletého. Dohodu o skončení zárobkovej činnosti s družkou predložil zo dňa 8.6.2015. Konštatoval, že skutočne nemá žiadny príjem, uchádza sa o zamestnanie, je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a žije len jeho matka. Konštatoval, že v skutočnosti živnostenského oprávnenia sa vzdal z dôvodu, že nebol

schopný plniť záväzky, ktoré z toho vyplývajú, o čom svedčí skutočnosť, že má značné dlhy na odvodoch z dôvodu, že nemal príležitostné práce a skupina chlapov, ktorá s ním pracovala, odišla do zahraničia.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu konštatoval, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil všetky dôkazy ohľadne schopnosti rodičov a potrieb maloletého dieťaťa a pri určení výživovej povinnosti vychádzal z možností a schopností otca s prihliadnutím na oprávnené a odôvodnené potreby dieťaťa. Poukázal na to, že otec v odvolaní uvádza, že opakovane sa informoval o nároku na podporu alebo nároku na dávku v hmotnej núdzi a príspevkov k dávke, pričom mu bolo vysvetlené, že nárok na podporu nemá, nakoľko nepreukázal za posledné tri roky potrebný počet odpracovaných rokov, t.j. dva roky. Otca usmernili, ako má postupovať pri uplatňovaní nároku na dávku v hmotnej núdzi a v tomto smere mu bola priamo na pojednávaní ponúknutá pomoc. Z realizovaných pohovorov priamo zo súdnych pojednávaní má vedomosť o tom, že otec nie je ochotný komunikovať a doposiaľ nepreukázal zamietnutú žiadosť, ktorá by poukazovala na tú skutočnosť, že sa predmetnej dávky vôbec domáhal. Otec nezdokladoval, že by mal zdravotné obmedzenie, ktoré by mu bránilo nájsť si adekvátne zamestnanie s primeraným príjmom. Navrhol odvolanie otca zamietnuť a rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdiť ako vecne správne.

4. Matka sa k odvolaniu otca nevyjadrila.

5. Zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bol zrušený Občiansky súdny poriadok v znení platnom do 30.6.2016 (§ 473 CSP) a zároveň 1.7.2016 nadobudol účinnosť aj zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

6. Podľa ust. § 395 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak

8. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Výrok rozsudku o zverení mal. N. do osobnej starostlivosti matky nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom odvolacieho konania (ust. § 367 ods. 2 CSP).

11. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a dospel k záveru, že pokiaľ ide o určenie výživného pre mal. deti súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a v súlade s ust. § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd uvádza, že odôvodnené potreby dieťaťa, na ktoré súd prihliada pri určovaní výživného sú rôzne podľa okolností každého konkrétného prípadu, pričom závisia od veku dieťaťa, fyzickej a psychickej vyspelosti, zdravotného stavu a spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie. Medzi odôvodnené potreby dieťaťa patria okrem bežných potrieb ako výživa vo vlastnom zmysle slova, šatstvo, bielizeň, obuv, náklady na bývanie aj ďalšie potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie a tiež kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje v súčasnosti život kultúrneho človeka. Ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine stanovuje, že dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, preto ak je životná úroveň rodičov vysoká, je v záujme dieťaťa, aby sa na tejto úrovni podieľalo a malo z nej úžitok aj v budúcnosti. Výška výživného preto môže byť v takomto prípade určená tak, aby zodpovedala

aj zvýšeným potrebám dieťaťa. Je však potrebné mať na pamäti, že miera týchto potrieb je ovplyvňovaná schopnosťami a možnosťami povinného rodiča a jeho životným štandardom. V prípade, ak sú schopnosti a možnosti rodiča obmedzené, je potrebné mať za to, že odôvodnenými potrebami sú len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb nutných pre život kultúrneho človeka. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie dôsledne vyhodnotil odôvodnené potreby mal. N. a zistil okolnosti rozhodujúce pre posúdenie schopností, možností a majetkových pomerov otca. Odvolacie námietky otca sú nedôvodné, pretože z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 28.7.2016 vyplýva, že otec nie je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi a príspevkov, nie je v okruhu spoločne posudzovaných osôb pre účely nároku na pomoc v hmotnej núdzi a príspevkov, nepožiadaval o pomoc v hmotnej núdzi a príspevky, nie je poberateľom žiadnych štátnych sociálnych dávok a príspevku na starostlivosť o dieťa ani príspevkov na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa, nepožiadaval o žiadne štátne sociálne dávky, nepoberá a nepožiadaval o priznanie peňažného príspevku na opatrovanie ani peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, otec nepodal žiadosť a neuplatnil nárok na žiadnu sociálnu dávku. Vzhľadom na to, že otec v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o určení výživného, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny, nakoľko súd prvej inštancie dôsledne vyhodnotil odôvodnené potreby maloletého a zistil okolnosti rozhodujúce pre posúdenie schopností, možností a majetkových pomerov otca.

12. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (ust. § 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).